

Blik van herkenning

TEKST PATRICIA JACOB
BEELD HERMAN VAN HEUSDEN

Aernoud Bourdrez (34), oprichter van Use Intellectual Property, juridisch adviesbureau voor creatieven gevestigd in Amsterdam, over de foto van freefighter Randy Couture.

"DEZE FOTO IS áf, dacht ik toen ik hem voor het eerst zag. Ongeveer twee jaar geleden was dat, bij fotograaf en vriend Morad Bouchakour. Wat me trof: het formaat van 1 bij 1.40, de manier waarop de foto is uitgelicht en, vooral, het onderwerp.

Fotograaf Dana Lixenberg heeft Randy 'The Natural' Couture, een freefighter die ik eerder niet kende, zo neergezet dat je twee dingen ziet: iets hard en iets zachts. Je denkt: in de ring is hij ongetwijfeld keihard, maar daarbuiten... Hij kijkt vriendelijk. Alsof hij dadelijk een verjaarscadeau voor zijn zoontje gaat kopen. Fascinerend, deze uitersten. Je ziet het bij veel vechters, bijvoorbeeld bij Mohammed Ali: meedogenloos in de ring, privé uiterst innemend. Deze zachte kant was een van zijn krachten: het is moeilijker om aardige mensen knock-out te slaan dan vervelende.

Randy is drievoudig wereldkampioen en, zo vertelde Dana toen ik een exemplaar bestelde, hij is écht aardig. Deze foto toont mij dat het loont hard op de zaak, maar zacht op de man te zijn. Volgens dit principe werk ik zelf ook. Concessies op principiële punten doe ik niet, maar ik blijf vriendelijk en redelijk. Ik maak het de wederpartij niet onnodig moeilijk. Vraagt hij bijvoorbeeld om uitstel, dan kan dat, mits het mijn zaak niet schaadt. Door deze houding lukt het me meestal om er samen uit te komen. Zeker in mijn business is dit belangrijk.

Zo adviseer ik veel fotografen. Hebben zij een conflict met een opdrachtgever, dan winnen zij wellicht de slag als wij op al onze juridische strepen blijven staan, maar verliezen zij uiteindelijk de strijd: wég zijn hun opdrachtgevers. Bij een minnelijke regeling, uiteráárd zonder toe te geven op principiële punten, behouden zij hun opdrachtgevers, heb ik ervaren. Voor deze uitkomst ga ik graag de strijd aan.

Randy's foto sterkt mij in de overtuiging dat mijn werkwijze deugt. Wat de foto extra aantrekkelijk maakt, is dat hij is gemaakt door iemand die ik bewonder. Dana is Nederlandse en woont in New York. Haar gedrevenheid spat van het werk dat ik van haar heb gezien. Ook zet ze mensen altijd waardig neer. Zowel een Whitney Houston als een groep daklozen uit Jefferson, Indiana. Ze geeft objecten de ruimte maar legt tegelijkertijd iets van zichzelf in de foto, iets ondefinieerbaars. Randy's portret is gemaakt na een wedstrijd in Atlanta. Eén minuut had ze. In die tijd een goede foto maken is moeilijk, weet ik uit ervaring. Eerst hing Randy boven mijn bureau. Maar steeds tegen een bebloede kop aankijken bleek te heftig. Nu staat hij op de vloer, tot ik de juiste context vind. Ik koester deze foto. Nooit eerder dacht ik bij een kunstwerk: wat het ook kost, het is het waard."

Een bijzondere (on)roerende zaak?
redactie@purelegal.com

